

8. Oldtimer Galereja Ilji Sorokina v Moskvě

V renomovaném expozičním komplexu Krokus se ve dnech 7.–10. září konala výstava veteránů. Na výstavě byly prezentovány muzejní a prodejné exponáty a představily se nejlepší restaurátorské dílny. Ilja Sorokin, neúnavný organizátor a sympatický nadšec, využil 50. výročí vyrobení první Volhy a dal tak prostor nejen západním značkám, ale i ruským vozům.

Již u vchodu bylo jasno, že se nejedná jen o nějakou výstavku, ale o velkolepou reprezentativní demonstraci nové generace veteránistů a kvalitních restaurátorů v Rusku. Několik superlativů, které na návštěvníky a kupce čekaly, je nutno představit hned z počátku.

Nejdražší automobil byl Horch 835 kabriolet z roku 1936. Jeho cena se odhadovala na několik set tisíc eur... Více z úst jeho

restaurátora později.

Nejstarším exponátem byl vůz Itala 14/18. Za volantem jedné Italy kdysi vyhrál hrabě Borgheze i Rally Paříž, když většina trasy vedla přes ruské území, a to po ne zrovna nejlepších silnicích. Zasluhou jednoho ruského sběratele se dostal vůz zase do Ruska – poté co jej vydražil v Monte Carlu.

Jediný postavený šestnáctiválcový Cadil-

Ilja Sorokin

lac Phaeton z r. 1927 Dual Crawl, určený pro výstavu v New Yorku, je ve stavu „lepší než nový“, dokonce s původní figurkou na chladiči od světoznámého francouzského umělce Lalique. Dalším skvostem bylo „Auto samej kralovny“ – Rolls-Royce Phantom (1960) ve slonové kosti či klenot z roku 1924 Lorraine-Dietrich. Několik ruských korábů, Volh a Mercedesů jen sekundovalo této elitě.

S lehkostí a navzdor jazykovým bariérám jsem se dostal do osobních rozhovorů s vystavujícími, s majiteli, dokonce i s kolemjdoucími, nebo jsem byl svědkem prodejních rozhovorů. Po celý den jsem se setkával se vstřícností a nápomocností – zkrátka s otevřenou náručí, ale není tajemstvím, že všude v Moskvě tomu tak není...

Největší dojem na mne udělal p. Lehn, mladý ruský restaurátor německého původu. Mluví celkem slušně německy s měkkou rusky-melodickou výslovností. Když nenajde správný výraz, použije ruštinu. Jeho předci to v Rusku neměli lehké... Specializoval se, asi jak jinak, na německá renomovaná a vzácná auta, což ale neznamená, že ve své firmě „Kolekcionnye avtomobili“ nemá v práci i jiné značky. Jeho podnik zaměstnává na deset specialistů, sám je dnes už hlavně činný v akvizici. Co tím opravdu myslí, jsem pochopil, když mi řekl, že vystavený exemplář Horch 830 BL Pullmann kabriolet z r. 1939 byl nekompletní ruina, ale jen jeden z pěti vyrobených vozů z karosárny Bauer. Osy už nebyly původní, ale daly se objevit v Alma Atě. Autentický motor našel

Zátíší s letadlem Messerschmidt Me 109 a automobily BMW

Lehn až v Argentině. „Rešerše a studium dokumentace mi zabere více času než celá rekonstrukce,“ s úsměvem mírně nadsazuje Lehn, a hned dodává, že „toto auto se rekonstruovalo sedm let...“ Čistý čas 8000 hodin. Experti německého Horch-Klubu mu atestovali nejlépe renovovaný exemplář.

Aby tomuto vozu nebylo na stánku smutno, stál vedle něj další unikát, Horch 853 Sport s tovární karoserií. Druhý Horch ještě není dokončen. Jedná se též o absolutní raritu s tovární karoserií, na podvozku, který byl vyroben jen 70×. Jak vážné to měli na stánku s diskretností, dokumentuje následující odpověď: „Kdo a za kolik toto auto právě koupil, vám říct nesmím, ale bylo to něco málo pod tři sta tisíc eur!“

Dva kabriolety extratřídy vystavoval originální ruský sběratel Sergej, který je ochoten v případě dostatečně vysoké nabídky auta i prodat. Perfektní američtinou konverzuje s třemi zájemci najednou a pak se věnuje mně. Získal jsem si ho přes chladičovou figurku, když jsem přemítal o její pravosti. Věhlasný Lalique totiž vytvořil pro jeho šestnáctiválcový Cadillac skleněnou figurku ve tvaru křídla, a ta je nedocenitelnou sběratelskou pochoutkou sama o sobě. Sousední Chrysler by obohatil každou muzeální

sbíрку, zatím jen čeká na kupce. Sergejova představa o dvou až třech milionech je totiž značně nerealistická.

Trochu příslovečnou nabídku vede stánek s pozlacenými firemními nápisy, okrasnými lištami, chladiči, ráfky a doplňky pro moderní automobily. Přístroj na galvanické pozlacení se nabízí za necelých 2000 dolarů a jde (koho to udivuje?) dost dobře na odbyt!

Hned vedle jsem byl svědkem prodej-

ního rozhovoru okolo kávového, překrásně restaurovaného kabrioletu MB 190 SL z šedesátých let. Vedl ho podsaditý, do hola oholený fešák-prodavač s věru nápadným (manželským?) párem. Hlasitá diskuze nad perfektním koženým interiérem vede k rozhodnutí nepřehlédnutelné „dámky“: vytrhat a nahradit brokátem. Nato pár odchází, našťastí s nepořízenou, ale kdoví? Blondýna a o hlavu menší, draze a extrémně nevkusně oblečený ranař se zase vracejí. To

Itala 14/18 CV Roadster z roku 1912

Stánek s automobily Horch

Cerevny jsou dnes v Rusku v kurzu

jsem už ale pochopil, že se bohužel musím posunout...

Padesáté výročí zahájení výroby Volhy přivedlo na výstavu všechny variace a modely. Jejich prodejní cena se pohybovala od 5000 do 30 000 dolarů. Jeden vůz byl prodán za 5000 dolarů, ještě než vjel do expoziční haly – o vkusu a barvách se nediskutuje... U stánku „Oktober Motors“ se dovidám, že i v Rusku je největší potíž obstarat zachovalé plastové díly. Ukázky karosářského umění naprosto přesvědčily. Ani gram „sádry“, vše bylo v kovu, a taková práce už má svou cenu.

Stánek „Molotov Garage“ vystavuje dva nádherné ZiSy 110 a 110 B – krémový přehlídkový kabriolet, model státníka Molotova, a starší černou limuzínu. Okolo vozů se vlní lidé, pohled do interiéru je senzační. Pod kapotou je osmiválec, téměř identický s Packardem 180, tak jako i chassis. Auto dosahovalo maximální rychlosti 140 km/h, stovky dosáhlo za věčných 30 sekund a spotřebovalo okolo 30 litrů. Po rekonstrukci přijde takový vůz na 180 000 US dolarů. Kabriolet si zahrál ve filmu Molotov garáž a přijde teď na 200 000 dolarů.

Další stánky nabízely Rolls-Royce, nostalgicky klasický kabriolet téměř celý ze dřeva,

nádherné hasičáky, auta před a během rekonstrukce. Renovovaný Mercedes-Benz 320 kabriolet právě měnil majitele. V nabídce byl i Porsche Speedster vyvedený v podivné bordeau metalíze.

Atrakcí expozice jsou exponáty Muzea historických vozidel, které přivezlo autentického Messerschmitta. Letadlo pilotoval za druhé světové války věhlasný pilot Luftwaffe Willi Schlammer, který se postaral o sestřelení desítek ruských letadel, až byl sám sestřelen v Murmansk nad mořem. Letadlo bylo nedávno během náročné akce zvednuto ze dna a citlivě zrekonstruováno. Pod jeho křídly bylo nyní možno zhlédnout BMW 328, 327/8, Dixi a rozkošný BMW-Wartburg. Všechna auta byla ve velmi dobrém až perfektním stavu. Zvláště povedené bylo zbrusu nové čalounění s použitím kůže, která vypadá jako starší.

Během dne bylo možno sledovat, jak selfmademan-organizátor Ilja Sorokin neúnavně zdraví kolemjdoucí, vítá nové návštěvníky, diskutuje, odpovídá na dotazy a řeší problémy. O to více si vážím toho, že si našel čas a během obědu mi sdělil zajímavé postřehy z ruské veteránské scény a podrobnosti o některých exponátech. Dozvěděl jsem se též, že jeho příští, již osmá Oldtimer Galereja bude od 8. do 12. března

Výstava dobře zabezpečených automobilových zvedáků

zase v tomto krásném Krokus-Expo (prakticky položeném poblíž letiště Šeremetevo) na dvojnásobně velké ploše a bude obsahovat i burzu vybraných náhradních dílů (více na www.oldtimer.ru).

Jiri W. Pollak, Curych

Expozice Velomuzea Andreja Mjatieva

